

„üht su: täit wina wõnud, monne aia pär-
rast kaht, wimaks polin ja nelli, ja weel
ennam. Nenda sai temmast aega nõnda wi-
mati keige surem ioma-koer. Temma õp-
tajas, kes tedda tundis, olli halle meel tem-
ma naese, ja laste parrast. Se püdis ted-
da igal wiisil parrandada, ja nomis ted-
da soaadedaste, et temma nisuggust furja ja
autuma ammeti pididi mabha jätma. Üks
kord kutsus kirrifo herra tedda ennese ju-
re, ja palus tedda sõbra wiisil, et temma
wõttaks ennast parrandada ja et ta isseens-
nost omma naest ja ommad lapsed jomisse
lâi bi õnnetusse ja wõetsusse sisse ei sataks.
Kule Zuhhan ütles temna: „minna ei üts-
„le muddagi sest, kui janna monniford su-
„tõit wina wõttad, kui ta udduse ja külma
„ilmaga wõ lias kâid. Ägga kui sa igga
„päwal wina jood, siis teeb se sulle kahjo.
„Wiin on kibbe ja lange: teeb werd pal-
la-

„lumaks, ja oiab tedda wägga kangeste
„ihho-sees jooksuma, ja sest tullewad mit-
„mesugused haigusjed inni ueste peäle.
„Sinna olled isse mulle õõlnud, et sa nârp
„sõma olled, kui sa liaste olled jonud Sin-
„no südda wallotob ja põksub saggedaste,
„luukmed wârriew d, sinno pea on nõ-
„droks ja uimaseks sanud, ja mitmesug-
„sed haigusjed on sulle jomisse lâbbi tul-
„nud. Minna ütlen sulle selgeste, et sa
„mitte ennam nenda moistlik mees ei olle,
„sest aiaast sadik, kui sa hakkasid wina jo-
„ma. Ma kardan wägga et sa wimaks
„hulluks lâhbõd, kui sa liga jomist mabha
„ei jätta. Et sinno asjad keif nurrja lâhbõ-
„wad, sedda sa naad jo isse. Zunkur ja
„kubjas on ikka sinno kaele peâl. Keif kûl-
„la rahwas hîrwitab ja laitab sind ja keif
„lapsed jookswad sinno järrele ja sõimawad
„sind joma koeraks. Mõtle ägga taggasi
mon-